

Sprachverwendung, gerecht werden, um nicht Grammatik zu lernen, sondern zu lernen, grammatisch richtig zu sprechen (und zu schreiben). Ziel meiner Erörterungen war es, einen bescheidenen Beitrag bei der Entwicklung solcher Konzepte zu leisten.

Literatur

1. Engel, U. Kommunikative Grammatik Deutsch als Fremdsprache / Engel, U., Tertel, R. – München: Iludicum Verlag, 1993. – S. 346.

2. Neuer, G. Methoden des fremdsprachlichen Deutschunterrichts / Neuer, G., Hunfeld, H. – Kassel: Langenscheidt, 1992. – S. 184.

3. Tschirner, Erwin. Kompetenz, Wissen, mentale Prozesse: Zur Rolle der Grammatik im Fremdsprachenunterricht / Tschirner, Erwin // Kommunikative Didaktik in Deutsch als Fremdsprache – Bestandsaufnahme und Ausblick. Festschrift für Gerhard Neuner. – München: Iudicium, 2001. – S. 106-125.

*Michael Pace-Sigge,
University of Eastern Finland*

NATURAL OCCURRING ENGLISH AS A BASIS OF LANGUAGE TEACHING: OPPORTUNITIES AND PITFALLS SHOWN BY OF AND TO USAGE

Amongst learners of English, prepositions are an important element of the language as, more often than not, the constructions found in the target language are different to what is known in the learner's L1 (cf. 1). Sinclair (2, p.81–82) has highlighted that pre-corpus dictionaries were fairly useless, were a learner to consult them to find out how to use *of*. Similarly, grammar books have “*of* pop up all over the place, attracting dozens of special statements ... in one recent grammar, there are over 50 entries of *of* spanning the entire book with substantial entries in over half the chapters”. Taking the cue from Sinclair, it can true that such an approach might be deemed fully comprehensive – yet it does little to assist a learner.

Tim Johns (cf. 3; and others, for example Flowerdew (4)) was an early advocate of employing corpora and corpus-based data in the classroom. Students were presented with concordance lines, and given the chance to “play Sherlock Holmes” and find salient patterns of use and meaning for the words presented. Thus, Johns (3) describes the differences found for *persuade* and *should*. His students were able to distinguish different semantic categories that occur overall (while singular events are felt to be less relevant). While Johns focussed on lexical words, this paper concentrates on two grammatical words: *to* and *of*. Two lecturers at the University of València have, indeed, applied a similar approach to teach prepositions: “A cross-curricular approach in the use of prepositions [in subject modules] such as *Lexicology* and *Critical Discourse Analysis* ... where students are shown how to conduct research that will yield revealing insights into the highly context-dependent meanings of common prepositions” (5).

This paper will look at the occurrence patterns of the items *of* and *to* in spoken forms as well as in written usage. Such focus on the nesting of *of* and *to*, and their most frequent occurrences, reveals clear distinct patterns of usage. These are relevant for the understanding and teaching of a language:

Focusing on patterns can, we believe, provide a more comprehensive and useful description of English than has been available to teachers up to now. What is so new about this work is that it does not rely on a distinction between grammar and vocabulary, but provides connections between the two. (6, p. 208)

As such, the work presented here functions as an extension of the work presented by Renouf and Sinclair (7). With reference to Johns, lines of concordances and occurrence-patterns of collocates, clusters and colligations have been compared in order to describe the most commonly found patterns for the items *of* and *to*; so to highlight differences and commonalities apparent between different genres. All this is hoped to be conducive to the task of both teaching and learning English as a language. In a way that can be seen as similar to the view expressed by Hunston et al. (6) above, Hoey is concerned with how learners first encounter language:

What distinguishes learners (or, more accurately, types of learning) is not therefore whether they are native or non-native but how primings come into existence. When a speaker is surrounded by evidence – all of it good, in marked contradiction made by Chomsky (e.g. 1965) – the primings get up inductively at variable speeds. (8,184)

This approach has been adopted for this paper. Were a learner of English given all the possible functions that either *of* or *to* seem to fulfil; were a learner to decide how and which preposition works best in context, the resulting thought-processes would take far too long to provide a basis for fluent communication. If, on the other hand, there is an awareness of relative frequencies, a knowledge of common prefabricated chunks, a learner can make a fairly quick decision and move towards fluency faster. As Cheng points out (9, p. 102), “Language comes quite often in the form of repeated phrases made up of two or more adjacent words.” Similarly, Stubbs (10, p. 59) speaks of “the pervasive occurrence of phrase-like units of idiomatic language[s]”.

The material used as the basis of this talk can be found in (11).

References

- 1 Swan, Michael and Smith, Bernhard (eds.). 1987. *Learner English*. New York: Cambridge University Press.
- 2 Sinclair, John M. 1991. *Corpus Concordance Collocation* Oxford: OUP.
- 3 Johns, Tim. 1991. Should you be persuaded – two samples of data-driven Learning materials. *English Language Research Journal*, 4, pp. 1–16.
- 4 Flowerdew, Lynne. 2012. *Corpora and language education*. Houndmills, Basingstoke: Palgrave Macmillan.
- 5 Dolón Herrero, Rosanna and Fuster Márquez, Miguel. 2012. Technology implementation in second language teaching and translated training: New tools, new approaches. A corpus-driven study of ideology-driven discourse practice: The University language learner as researcher of prepositions in use. Forthcoming.

6 Hunston, Susan, Francis, Gill, and Manning, Elizabeth. 1997. Grammar and vocabulary: Showing the connections. *ELTJournal*, 51:3, pp. 208–216.

7 Renouf, Antoinette and Sinclair, John. 1991. Collocational frameworks in English. In: Karin Aijmer and Bengt Altenberg (eds) *English Corpus Linguistics*. New York: Longman, pp. 128–143.

8 Hoey, Michael. 2005. *Lexical Priming. A new theory of words and language*. London: Routledge.

9 Cheng, Winnie. 2012. *Exploring corpus linguistics. Language in action*. London: Routledge.

10 Stubbs, Michael. 2001. *Words and Phrases. Corpus studies of lexical semantics*. Oxford: Basil Blackwell.

11 Pace-Sigge, Michael. 2015. *The Function and Use of TO and OF in Multi-Word Units*. Houndmills, Basingstoke: Palgrave.

*Побережець Олександра Анатоліївна,
Хмельницький національний університет*

ТВОРЧА ОСОБИСТІСТЬ М. СТІХИ ЯК ПЕРЕКЛАДАЧА ПОЕТИЧНОГО ТЕКСТУ

Художній переклад – це яскравий приклад взаємодії та взаємного впливу культур, представлених текстами оригіналу та перекладу. Поетичний переклад є найвищим рівнем творчої роботи перекладача. Він вимагає глибокого лінгвістичного аналізу оригінального англійського тексту, враховуючи стилістичні засоби та емоційний настрій. Особливе значення для перекладу має відтворення самобутнього колориту оригіналу, його ритмомелодики, індивідуалізованого бачення об'єктивних реалій автором [1, с. 164].

Наше дослідження присвячено з'ясуванню особливостей поетичного перекладу та специфіки стилю перекладу М. В. Стіхи з точки зору фонетичних засобів. Переклад поезії є однією з найважливіших форм міжлітературних взаємин, а творча особистість перекладача є ключовим фактором для їхнього існування. За великим рахунком, залишаються нерозкритими як наукове розуміння перекладацької творчості, так і механізми її реалізації у міжмовній комунікації, що і зумовлює **актуальність нашого дослідження**.

Аналіз останніх досліджень і наукових публікацій з проблеми дає підстави стверджувати про її актуальність та практичну значущість. Про це свідчать роботи таких відомих науковців як Л. Коломієць, В. Комісарова, А. Кузнецова, З. Лановик, А. Лефевера, Ю. Лотмана, Д. Робінсона, О. Ребрія та ін.

Мета дослідження – встановити основні стратегії поетичного перекладу та риси творчої індивідуальності перекладача М. В. Стіхи.

У своїй роботі М. В. Стіха надає перевагу складній не тільки для розуміння, а й за образністю поезії, зокрема творам, що належать до художньої